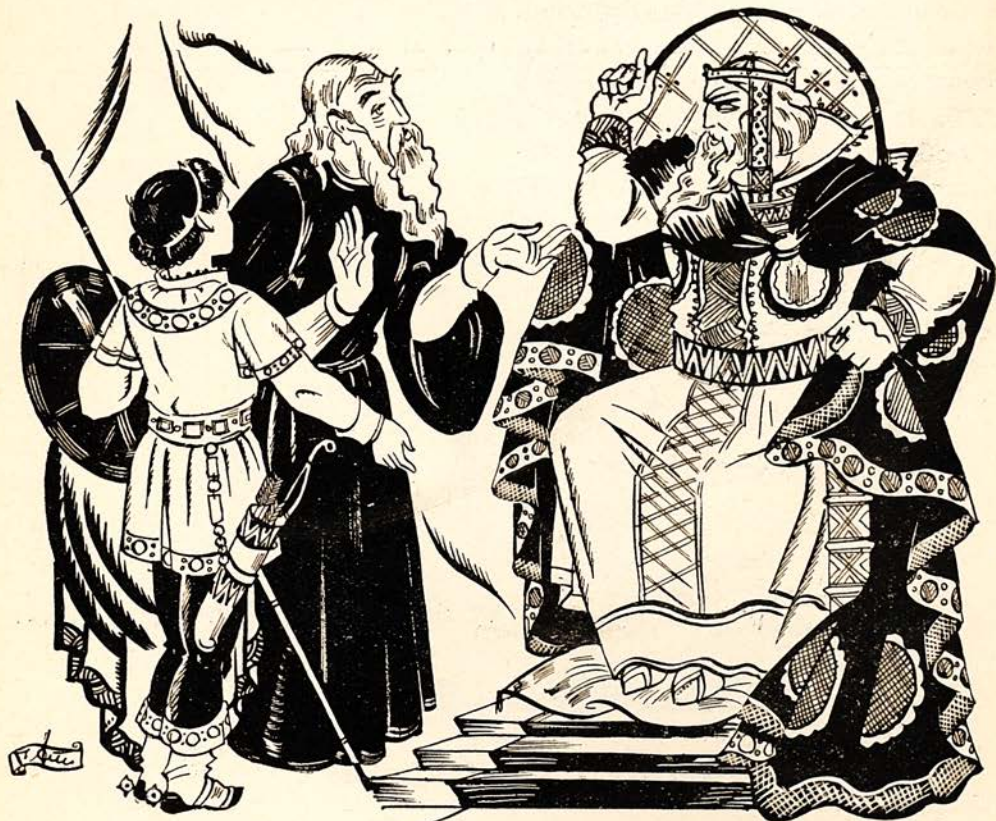


мире! И би трѣбвало ти да понесеш неговата участъ! А другитѣ войници нима ти се подчиниха?

— Постъпихъ съ хитростъ. Хвърлихъ на плещитѣ на Иванъ-Владислава своето намѣтало и войницитѣ

дата на болярския сждъ? Забрави ли, че надъ дома на чича ти виси клетвата на Прѣспанския епископъ? Ти знаешъ ли, че докато е живъ Иванъ-Владиславъ ще мисли да ти отмъсти?



го мислѣха за мене... Ние толкова си приличаме... И после, дѣдо — стариятъ боляринъ Никола — обича еднакво и двамата ни. Не искахъ да го наскърбявамъ...

— Нещастнико! — гнѣвно викна Самуилъ. — Ти забрави ли присж-

Платното, което скриваше входа на Самуиловата, шатра се отмъсти и вътре тихо влѣзе стариятъ монахъ:

— Възпри гнѣва си, Самуиле! Клетвата произнесохъ азъ... Но кой знае, дали Богъ не е просвѣтилъ сина ти да пощади своя братов-